

SOPRONI ÚJSÁG

A soproni szabadelvű párt hivatalos közlönye.

Előfizetési feltételek:

A „Soproni Újság”, az „Oedenburger Zeitung” kibővített képezvén külön nem adatik el sem egyes példányokban, sem előfizetésben.
Előfizetési ára a teljes lapnak negyedévenként: helyben 5 korona, vüekre 6 korona 25 fillér. Egy példány ára 6 fillér.

Kiadóhivatal és szerkesztőség:

Romwalter Alfrédnél, Várkerület 121. szám.

Távbeszélő 23. szám.

Hirdetések díjtétel szerint,

mely kívánatra mindenkinek díjmentesen megküldetik. Hirdetési megrendelések, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendők.
Mindennemű fizetés teljesítési helye Sopron.

Az utolsó restauráció.

Sopron, december 16.

(b. o.) Nemes Sopronvármegye utóljára élt legendás szép, ősi jogával. Ma délelőtt összegyűlt utóljára a vármegye közönsége, hogy megújítsa hat évre tisztikarának mandátumát. Történelmi momentum volt ez, egy pillanatra föltámadt benne minden ragyogásával, minden poéziséval a régi Magyarország. A régi Magyarország, a melyről ma már csak a hegedősök meg a krónikaírók festenek képeket. Megkápráztatta a szemünket ódon varázssával, egy pillanatra átsuhan a szívünkön, a lelkünkön, aztán lemerült a mult világába. . . .

Főlemelő és méltóságos volt a vármegye tisztújító közgyűlése. A köztörvényhatósági bizottság új tagjai, akik ma gyakorolták először ezt a jogukat, tudták, hogy a história számára cselekesznek. S ez a meggyőződés ott lebegett minden szóban, minden tekintetben.

A főispán is hangsúlyozta. Bucsut vesznek a vármegye alkotmányos jogától, — szót — a mit eddig féltékeny szeretettel őriztek minden jogosulatlan befolyástól, csak a kötelesség és az igazság szavára ügyelve. Nem fél a vármegye tisztikara a közigazgatás államosításától. Eddig is csak a képzettséget, az érdemet tüntette ki a bizalmával.

Baán Endre dr. alispán szavaiban is volt valami, ami megkapott. Hivatkozott tavalyi programbeszédjének ama passzusára, a melyben kijelentette, hogy féltékenyen őrködik, hogy a politikai pártharcok ne zavarják meg a megye közgyűlésének függetlenségét. Most, a mikor a vármegye újabb hat évre oda helyezte a tisztikar élére, csak megújítja ezt a fogadását. A közgyűlés, a melynek végtől-végig fekete koloritet kölcsönzött a sok pap, átérezte ennek a mondásnak a súlyát. S hogy mégis, a jelen viszonyok közt is riadó éljennel fogadták, jó omen a jövőre.

Végül még valamit, a mit szívesen akár el is hagynánk. A mai nap méltóságába egy diszharmonikus akkordot. A fénybe egy foltot. A tisztújítás megejtése után felszólt Tóth Antal volt függetlenségi párti képviselő, hogy durván és szenvedélyes szavakkal megtámadja a főispánt s a kijelölő választmányt, a mely elejtette az ő jelöltjét. Beszélt szegényfoltról, korrupcióról, a megye erkölcsi tekintélyének bomlásáról, zsarnoki önkényről. . . .

A történelmi hangulat ijedten menekült. Ez már a modern kor beszéde!

Simon Ödön főispán főlemelő méltósággal, büszkén hivatkozva multjára utasította vissza az inszinuációt. A kijelölő választmány részéről Kun ez Adolf dr. esornai prépost tette ugyanezt. A közgyűlés is lelkesen adott kifejezést törhetlen bizalmának.

De hiába, a tisztújító közgyűlés méltóságán csorba esett ezzel a felszólalással!

A zsufolásig megtelt karzatokról lemosolygó bájos női fejeknek remek szép látványban volt ma részük. A tisztújító közgyűlés sajtósága és szokatlan színt adott a vármegyeház dísztermének. Ragyogó magyar díszruhák keverődtek össze, hosszú, szomorú fekete reverandákkal, s az ablakokon beverődő napsugár csudálkozva nézegette a sok frakkot. Az ünnepi hangulat, mint a tömjén füst lebegett a terem felett.

Tíz óra felé indult meg a megyebizottsági tagok vándorlása. Az újjainkon számlálgattuk az ajtókon belépőket. Ni, a horpási . . . a völgyfalusi . . . a loóki . . . a fehéregyházi . . . meg ki tudja hova való plébános. Nagyon sok, tömördek sok lépegetett be. Az új megyebizottsági tagok érvényesítették a jogaikat.

Nagy érdeklődéssel nézte a hölgyközönség az alispán, főjegyző meg Hajas Antal főügyész festői szép díszmagyarját. Kivált az alispánét, akinek remek sötétvörös, fekete prémmel beszegett mentéje, himzett fehér selyem atillája, arany sarkantus fekete eszímája romantikusan simulat Kun ez Adolf esornai prépost hófehér reverendája mellé, a mi égszínkék szalaggal volt díszítve. Izléses, egyszerű fekete díszruhában voltak még az összes főszolgabírák is.

Tíz óra elmúlt, a mikor ez a kavargó, változatos kép egyszerre lesimult.

Belépett a főispán, a kit a közgyűlés hozsanzantartó, lelkes éljenzéssel fogadott.

Mély esend közben kezdett meg szólni.

Tekintetes Vármegye! Mélyen tisztelt közgyűlés! A hat év előtt megejtett tisztújítás mandátumai s az időközben nyert megbízások lejárván, a jövő évre megalakított ezen bizottságnak lesz a törvény utasítása szerint hivatása megalakítani az új tisztikart. A vármegye közönsége a mai nappal valószínűleg bucsut vehet ettől a szép jogától, a mit jogosulatlan befolyásoktól menten, csak az igazság követésében a kötelesség teljesítésében gyakorolt. A legközelebbi jövő feladata a közigazgatás államosítása lesz. Bármiként is történjék ez azonban, Sopronvármegye nyugodtan tekinthet elébe. Régtől fogva a megyei restaurációk mindig a képzettséget tüntették ki bizalmukkal. Fölismerte a vármegye, hogy csak ez lehet a tisztikar miniszteriségének alapja s nevelt magának ilyenképpen a magyar állam s a törvényhatóság jogainak gyakorlására teljesen képes, megbízható megyei képviselőket. Abban a tudatban, hogy a mai restauráció, csak megerősíti az eddigi tisztikar iránt táplált bizalmát, a legmélyebb tisztelettel megnyitja a tisztújító közgyűlést. (Zajos éljenzés.)

Miután a tisztújítás általános, a jegyzői toll betöltésére felkéri Haller József doktort, ügyésznek pedig a tisztújítás tartamára Mesterházy Ödönt.

Simon Ödön beszéde után, a mit fájdalom csak kivonatban adhatunk, Baán Endre dr. alispán emelkedett fel szólásra.

Ősi alkotmányos szokás szerint — kezdte szavait — a megye tisztviselői leteszik megbízásukat. A megye közönsége, a mely figyelemmel kísérte működésüket, most megbíráhatja, vajjon képesek voltak-e feladatuknak megfelelni? Tizenkét éve, hogy valóságos tagja a tisztikarnak s immár egy éve, hogy első tisztviselője (Éljen!) s ha most visszapillant a multa, nyugodt lelkiismerettel mondhatja, hogy a tisztikar becsülettel végezte el feladatát. A fejlődő politikai élet új jogszabályokat alkotott, a miknek végrehajtása megkészerizte a tisztviselő munkáját. Nem kér el-

ismerést m-rt a mit tettek, az a kötelességüknek volt a teljesítése, az előleges bizalomnak utólagos kiérdemlése. Ez a jutalmuk. (Éljen!) A közigazgatási reformtól ő se fél. Sopronvármegye ugyanis állandósította tisztikarát. A főispánhoz fordul, a végrehajtó hatalom képviselőjéhez. Nagy szeretettel s lelkesedéssel fejezi ki eddigi támogatását a köszönetét. (Zajos tetszésnyilvánítások.)

Majd átadja a tisztségeket s a peeséteket. Szavainak elhangzása után elhagyják a tisztviselők a zöld asztalnál elfoglalt helyeiket.

Megkezdődik a tisztújítás.

A főispán bejelenti, hogy a kijelölő választmány az alispán helyére ismét Baán Endre dr.-t kandidálta. (Lelkes éljenzés.)

— Baán Endre doktort Sopronvármegye egyhanguan megválasztott alispánjának jelentem ki! Ugyanilyen formások közt ment a többi tisztviselő megválasztása is. Ime Sopronmegye új tisztikara:

Főjegyző: Baditz Zoltán dr. Aljegyzők: Noszlopy Lajos, Zalka Pál, Rábel László.

Arvaszéki elnök: Fűzy Károly. Ülnökök: Patthy Miklós, Halden József dr., Doktorics Sándor, Szilágyi Imre. Jegyző: Kokas János dr. Főpénztáros: Vaniss Adolf. (Nagy éljenzés.) Pénztáros: Haupt Gyula. (Éljenzés.)

Az arvaszéki ellenőr be nem töltött állására a pályázók közül a kijelölő választmány Stekly Ferenczet kandidálta. Egyhangulag megválasztják.

A megye főszolgabírái: Molnár Sándor (több ízben megújuló, lelkes éljenzés), Robitzka Endre, Faludy Lőrincz, Molnár István, Chapó Gyula (nagy éljenzés), Guary Béla és Hajas Gyula, akinek a nevével szintén zajos éljenzésbe tört ki a közgyűlés.

Szolgabírák a következők lettek ismét: Bründl Róbert, Csontos Ferencz, Wolff Lajos, Hőgyész Béla dr., Nagy Miklós, Fertsák Jenő s Blaschek Vilmos közigyakornok, aki Dienes kapuvári szolgabíró helyébe jutott.

A közgyűlés ezzel megejtette a tisztújítást. Ezután a főispán gyakorolta a jogát s a tisztikar tiszteletbeli hivatalnokait nevezte ki.

Kinevezte Dukavits István közigyakornokot tiszt. aljegyzővé, Bründl Róbert felsőpulyai szolgabíró tisztt. főszolgabíróvá, s a megye két régi, érdemes közegét, Bergmann Frigyes drt, aki 33 éve szolgálja a vármegyét, továbbá Vogel József drt, aki 17 éve körorvos Kapuvárott, tiszteletbeli főorvosokká.

Ezzel megegett az utolsó restauráció. Az újból megválasztott tisztviselők elfoglalták a helyüket. Nevükben Baán Endre dr. köszönte meg a vármegye fényesen megnyilvánult bizalmát.

Kijelenti, hogy a jog s az igazság, a törvény és a becsület fogja ezután is vezetni őket. (Éljen! Éljen!) Nem ad programot, hisz csak egy éve mondta el megválasztásakor azokat az eszméket, a mik irányítani fogják működését. Csak egy körülményt akar felidézni. Azt mondta annak idején, hogy féltékenyen fog őrködni, nehogy a vármegye közgyűlési terme politikai pártharcok színhelye legyen. Ezt az ígéretét most, a mikor a politikai élet mindinkább zilált lesz, ünnepélyesen megújítja. (Hosszas éljenzés. Éljen az alispán! Éljen Simon Ödön!)

Most következett a gyűlés foltja, egy olyan szeczena, a mely váratlanságával csak fokozta a megütközést, a mit keltett.

Simon Ödön főispán zárószavaiba fogott. Háláját róta le a közgyűlésnek, hogy beigazolta mindnyájunk reményét. Köszöni, hogy hivatását ilyen méltóságosan gyakorolta.

Be akarja zárni a gyűlést épp a mikor a háttérből szólni kezdett valaki.

Tóth Antal, volt függetlenségi és 48-as párti országos képviselő szólalt meg olyan hangon, a mely eddig ismeretlen volt Sopronmegye közgyűlési termében.

Szégyenteljesnek tartja a mai tisztujtás eredményét, a mely hivatva van arra, hogy szégyenpírt hajtson mindnyájunk arcába. Itt kezdődik a korrupció, a vármegye erkölcsi tekintélyének bomlása. A főispán tudja, hogy odafenn a kormánynál tetszik az önkény, az abszolútizmus. Ezt minálunk is meg akarja honosítani. Minek volt ez a fölösleges választási ceremónia? Tudatta volna a főispán a közgyűléssel, hogy a kijelölt választmányynal egyetértve kiket nevezett ki...

Nem folytathatta a szavait. A törvényhatósági bizottság tagjaiból elementáris erővel tört ki a megbotránkozás.

— Eláll! Hallgasson! Rágalmaz!

Percekig tombolt a közgyűlés.

Simon Ödön főispán azonnal, izgatottságtól reszkető hangon megfelelt a vádakra.

Bereksettnek nyilvánította ugyan már a közgyűlést — szól, — élhetett volna azzal a jogaival, hogy a szónoktól megvonja a szót. De nem akarta. Lelkiismerete tiszta s nem riad vissza semmiféle felszólalástól. Igen kemény szavakkal illette őt s a kijelölt választmányt Tóth Antal. Tiszta s nyugodt lélekkel állíthatja, hogy teljesen igazságtalanul. A kijelölt választmány a kandidulást minden jogosulatlan befolyástól menten végezte. Maga részéről is kijelenti, hogy erre a legesekélyebb impulzust sem gyakorolt. Egész ünnepélyesen és komolyan tiltakozik az ilyen inparlamentáris kifejezések ellen. (Viharos, zúgó taps.)

Különben reméli, hogy az a felszólalás elhangzott a pusztában minden reminiscenzencia, minden utóhatás nélkül. O elfelejtette.

Sokáig tartott, míg lecsendesedett a közgyűlés hosszantartó, lelkes eljenzése, a mivel a főispán iránt, aki olyan méltósággal, nyugodtan utasította vissza a felhangzott vádakot, bizalmát fejezte ki.

Ezután a kijelölt választmány nevében Kuncz Adolf dr. csornai prépost szólalt fel.

Mint a kijelölt-választmány tagja, a felindulástól reszkető hangon kénytelen kijelenteni, hogy ilyen kifejezéseket Sopronvármegye közgyűlésén még nem hallott. Ha tel akar szólalni Tóth Antal, járjon előbb utánna, vajjon igaza van-e? Ó, Kuncz Adolf ugyanazt akarta arra az állásra, a melynek betöltése miatt Tóth Antal annyira izgatott lett, mint ő. (Zárójelben jegyezzük meg, hogy ez a kínos szeczena az árvaszéki ellenőri állás miatt folyt le, a melyre Élő János csornai ügyvéd is pályázott, akit mellőzött a kijelölt választmány. Tóth Antal volt Élő pártjának a főembere.) Hogy a kijelölt választmány elejtette, tiszta lelkiismerettel állíthatja, fontos okok kényszerítették arra. Szavaival a megye tekintélyét sértette. A saját érdekében a jövőben tartózkodjék Tóth az ilyen indokolatlan s alaptalan kifakadásoktól!

Végül még a főispán adott kifejezést ama reményének, hogy ez az incidens nem zavarta a gyűlés méltóságát. Majd bezárta a gyűlést.

A törvényhatósági bizottság tagjainak a lelkeben pedig egyre ott vibráltak ezek a disszonáns hangok. Hát minálunk a fény mellett már mindig ott kell lennie az árnyéknak is...?

Zsombor Géza városi képviselő.

Sopron, december 16.

Megesett, a mit lehetetlen tréfának gondoltunk: Zsombor Géza városi képviselő lett!

Ime megpecsételve az a roppant el-tévelyedettség, a melybe beleesett Sopron szab. kir. város józan gazdapolgárságának nagy része. Zsombor Géza megkapta a többséget arra, hogy városi képviselő legyen.

És most, hogy faktum előtt állunk, módunkban van szentenciát mondani a tréfa — és a megtévesztettek szégyenletes bizalmi nyilatkozata fölött.

Mert szégyenletes tréfának vesszük magát a választási tény.

Nem Zsombor Géza foglalkozása miatt. Mentse Isten. Megtagadnánk liberális álláspontunkat, ha foglalkozásuk szerint soroznánk osztályba az embereket és egy fodrásban nem becslőnk meg az embert épp úgy, mint mindenki másban.

Nem is Zsomborról van most szó. a kit beteges ambíciója most oda vitt azokra a síma parkettekre, a hol el fog csuszni és okvetlenül összetöri majd magát még azok előtt is, a kik a beteges ambícióju embert nemcsak polgári jogaikkal, hanem anyagi áldozataikkal is emelték.

A tegnapi választás feltárta egész nagyságában azt a vakságig menő bizodalmat, a mely a 3-ik kerületben 224 választó-polgárnak józan gondolkodását méltelyezte már meg olyan ideákkal, a melyek kivihetetlenek és cseljaikban a rend felforgatását, a köztisztelthen álló intézmények megbolygatását jelentik.

És ez az, a mi gondolkozóba ejt. Mert hogy Zsombor Géza még akkor is csak az marad, a ki eddig volt, ha mindjárt firmatáblájára festeti is rá, hogy városi képviselő — az bizonyos. És hogy a városi ügyek ezután is abban a csapásban fognak haladni, a melybe egy gavallér főispán erős jogérzése, egy vasszigorral bíró polgármester és egy liberális szellemtől vezetett törvényhatóság terelte. — az sem szenved kétséget.

Amde mi lesz avval a sok gazdapolgárral, a kik elvakultságukban mesés eldorádót álmodtak Zsombor Géza megválasztása nyomán és azoknak az eszméknek megvalósulását várják apostoluktól, a melyeket ez nagy vehemenciával hirdettek nekik naponta szóval és kéthetenként újságjában?...

Ezeké lesz az alapos csalódás!... és a csalódással kapcsolatban az az arczpirító szégyen, hogy megvesztegették józanságukat és beugratták magukat azon titkos befolyások által, a melyeket szitt nagy erővel a néppárt. Mert Zsombor Géza 74 szónyi többsége nemcsak azokból került ki, a kiket az új városi képviselő megbolygatott esztelen tanaival, hanem azokból is, a kiket a néppárt apostolai lovaltak fel a másik jelölt ellen azért, — mert azt a liberálisok támogatták, Zsombor diadala nemcsak a szocialistáké, hanem a néppárté is. Az a párt segítette diadalra Zsombort, a mely tüzzel-vassal kész sikra szállni a liberálisok ellen és örömmel fogkezet még azokkal is, a kik a papi javak elkobzásához hasonló tanokat hirdetnek, csak hogy legyőzzék a liberálisokat.

Ime a valóság úgy, a mint van, — és a mint azt megérteni engedte egy tedd-oda — tedd-ide rendőrség. Nem akarjuk a multak zárt ajtaja előtt bevádolni a jelent. De hogy Zsombor Géza mandátumot kapott, ezt a tréfát a soproni rendőrségnek köszönhetni, a mely a multban karöltve egy megátalkodott nemtörődömséggel, szóval és beavatkozás nélkül türte, hogy miként furakodik egy ember bomlasztó erővel olyan társadalmi rétegek közé, a hol

átok számba megy a nagy szavakkal való dobálódzás és a hol kiszámíthatatlanok a módosak és a rend ellen irányított izgatások. A soproni rendőrség a multban csak tréfa számba vette Zsombor viselt dolgait és ha néha meg is idézte, kellő energiával nem járt el abban, hogy elejét vegye áskálódásainak; csak akkor kezdte szeméit nagyra mereszteni, a mikor márel volt vetvea mételey és eleinte a kisiparosok között, majd az iparosok önképző-egyletében, végül pedig a gazdapolgárok körében termett dudvaszeru bújasággal az a sok mérges eszme, a mi megrontja a józanságot és elkeseríti a kedélyeket.

Az a csunya tréfa, a mit tegnap követtek el a III. kerületben, a mikor besegítették a városi képviselőtestületbe Zsombor Gézát, legnagyobb súlyával a soproni rendőrség lelkét terheli, a mely kellő időben nem gondoskodott arról, hogy eleje vétessék annak a mozgalomnak, a mely akkorára növesztette Zsombor Géza beteges ambícióját, hogy a város közigazgatásának vezetésében kívánt magának szerepet biztosítani.

Más jelentőséget mi a III. kerület választási eredményének nem tulajdonítunk. Hogy Zsombor Géza városi képviselő lett, az hatásában olyan közönyös Sopron városára, hogy közönyösebb még a dahomei király esibukozása se lehet. A választás eredményét vizsgálva, csak az ejt gondolkodóba bennünket, hogy a józan soproni gazdapolgárok között akadt harmadfél száz, a kik a rendbontó eszméket nyitott fülle hallgatták és egész tudóval szitták magukba a nélkül, hogy az erre hivatott rendőrség és az erre hivatott társadalom utját szégték volna a miazmás hitelvek terjedésének.

A harmadik kerület választása.

Az ablakom alatt késő éjjel részeg csoportok húzódnak el. A pörge kalapjuk félrekapva, az ezüstpitykés mándli állapota viharos multra vall.

— Éljen Zsombor Géza!...

Az ördög tud ilyenkor hangulatot keresni. A fülemben, az agyamba beletapad ez a rekedt, borzú hang, az egész testem kényelmetlenül fészkelődik. Valami bánt. Talán kurjongatni kellene nekem is?

— Hej, sári dirí-dongó!

Egyszerre a fejemen szeretnék táncolni. Szinte szégyenlem magamat, hogy előbb úgy elszontyorodtam. Hisz ugyis csak tréfa az egész, persze, hogy tréfa! Összebeszél a szavazatszedő bizottság, s meg akarja egy perczre nevetetni a várost.

— Zsombor Géza Sopron város közgyűlési termében!

Ugyan van-e, aki ezt komolyan veszi?!

Vagy tán igazán az az utja a városi képviselőségnek, hogy előbb végig kell piszkolni, ocsmány módon beszennyezni mindenkit, akinek nem lyukas a cipője talpa?

Igy. — így teljes a III. kerület új képviselőjének a kvalifikációja.

A választás című komédiával nagyon gyorsan végezhetek. A jámbor gazdapolgárok szavaztak, ahogy ki volt adva az ordré, s a harmadik kerületben — a szomorú nevezetességű harmadik kerületben! — tudvalevő legnagyobb sok a „gazdapolgár.“ Annyira sok, hogy még egy Zsombor Gézát is meg tudnak választani. Délután két óra tájban már alig szenvedett kétséget, hogy megtörténik ez a kómikus szomorú dolog. A Tornacsarnokba csak úgy özönlöttek a Paprét tulsó részéből, az Ikva-hidon át a „népkövet“ hívei. Hiába volt minden erőlködés, a melylyel Gerhardt Mihálynak, a derek mészáros-mesternek a liberális párt többséget akart szerezni. Ugy, hogy senkit sem lepett meg, mikor a szavazatszedő bizott-

ság munkájának befejezése után nyilvánvaló lett, hogy

Gerhardt Mihályra 147 és Zombor Gézára 221

szavazat esett, ennél fogva a III. kerület képviselője **74 szótöbbséggel Zombor Géza lett.**

A lelkesedés nagy lett, a sok kábult, ittas szem felragyogott:

— Éljen Zombor Géza! Győzött a nép!

Még a szomoru, halvány hold is röhögni kezdett.

Kár ide még több szót is vesztegetni. Megtörtént. Ha a szégyenpir forrón ellepi is az arcunkat, változtatnunk nem lehet rajta. Legalább egy ideig nem. Kund Frigyes, a választási elnök, aki maga is sápadtan konstataulta az eredményt, szépen összeomagoltatta a leadott szavazólapokat s elküldötte a polgármesterhez, aki holnap eljuttatja a törvény utasítása szerint az igazoló választmány elnökéhez, Nelky Józsefhez.

Az első kerület választása.

Az első kerületben egészen más volt a választás képe. Poszvek Sándor ev. theologiai igazgató a liberális párt jelöltje állott szemben Lóskay Fidellel, a benézés-rend házfőnökével. Intelligens, felvilágosodott, művelt ember mind a kettő. Meg a választóik is. Nem fordult elő hát semmi rendezavarás, s a Városháza nagy lépcsőháza ma is csak olyan illedelmes közönséget látott levonulni magán, mint annak előtte.

Négy órakor rendben le is zárhatta Krétschy Sándor dr., a választás elnöke a választást, a melynek az eredménye, hogy

Poszvek Sándor 152 és Lóskay Fidel 106

szavazatot kapott, s így az első kerületben a liberális párt jelöltje lett a győztes **46 szótöbbséggel.**

A választás eredményét egyáltalán csak megnyugvással és örömmel fogadták a városban. Mi, liberális ujság pedig, a melynek hosszú időn át alkalma volt Poszvek Sándor törhetlen szabadelvűségéről, tiszta karakteréről, nagy intellektuális erejéről meggyőződni, annál is inkább nagy örömmel tehetjük ezt, mert a mi eszméink jutottak vele diadalra. Poszvek Sándor eddig nem vett részt aktíve a város ügyeiben, de mindig nagy érdeklődéssel kísérte azokat, és benne a képviselőtestület legjelesebb erői szaporodtak egygyel.

A szavazólapokat már szinte eljuttatták az igazoló választmány elnökéhez.

A szabadelvű párt híveihez!

A párt pöntarának kellő dotálására, illetőleg a folyó kiadások fedezésére, tisztelettel kérem a soproni szabadelvű párt híveit, hogy jutassák el hozzám szíves járulékaikat.

Egy aláírási ív a járulékok nyilván tartására irodámban (Várkerület 121. sz.) áll a párthívek rendelkezésére; egy másikat majd az erre felhatalmazott fogja bemutatni.

Hazaifüi üdvözléssel!

Romwalter Alfréd,

a soproni szabadelvű párt pöntárosa.

Napi hírek.

Sopron, december 16.

— **A vasutak szubvenziója ellen.** A pénzügyi szakbizottságnak szombati ülésében az egyik tag, egészen a maga kezdeményezéséből, a jelenlevő tagok meglepetésére azt indítványozta, hogy javasolja a tanácsnak és ennek után a közgyűlésnek, miszerint vonja meg azt a 150,000 forintos szubvenziót, a melyet a Kisczell-Párdorfi és Párdorfi-Pozsonyi vonalnak megszavazott. A pénzügyi szakbizottságnak, az indítvány által meglepett tagjai, azt egy szó ellenében elfogadták.

Ez a faktum Mi nem akarunk a vasuti szubvenzió ügyéről ez alkalommal bővebben értekezni. Czikkeink, a melyeket a vasutak ügyében legutóbb közre adtunk, eléggé jellemzik álláspontunkat. Es csak csodáljuk, hogy a pénzügyi szakbizottság belément az indítvány tárgyalásába, ho-

lott Sopron városának van vasuti bizottsága is, a melynek hatáskörébe tartoznak a vasutak építésével kapcsolatos kérdések. Hogy ez a bizottság előre látó és a város ügyeit komolyan gondozó tagokból áll, azt tudjuk mindnyájan. Beigazolta e bizottság előrelátó gondoskodását legutóbb akkor is, a mikor on elhatározta, hogy a miniszteri döntés által teremtett új helyzetet egyelőre nem teszi vita tárgyává és várakozó állást foglal el. Mi sajnáljuk, hogy ezt a nagyon helyes álláspontot némileg kontraktarizálni látszik a pénzügyi bizottság határozata, — de reméljük, hogy a nem illetékes határozat a vasuti bizottság határozatát nem alterálja.

— **A kérelmező sörgyár.** A minapában esett csak meg az első soproni sör- és malátagyár hivatalos átadása és már is abba a helyzetbe került a pénzügyi szakbizottság, hogy a gyárnak adandó bonifikációkról tanácskozzék. A soproni új sörgyár nem most fordul először kérelemmel kedvezményekért a városhoz. Még mielőtt felépült már izgalomba kergette a kedélyeket azzal a kérvényével, a melyet a söradó albrétele iránt nyújtott be. Most ujabban 15 éves közszégi adómentességet, vámmentességet és behozatali illetékmentességet kért. A pénzügyi szakbizottság, az új iparvállalat emelése érdekében kellő jóakarattal tárgyalta szombati ülésében a kérvényt és ki is jelentette, hogy elvileg semmi kifogása az ellen, hogy a sörgyár, mint kezdő és pártolásra érdemes iparvállalat bonifikációban részesüljön, de egyelőre még minden lehetőség ki lévén zárva arra, hogy a kért kedvezmények értékét felbecsülni lehessen, a bizottság nem tárgyalhatta érdemileg a kérvényt, mivel ismeretlen és ma még meg nem határozható összegek engedését nem javasolhatja. A pénzügyi szakbizottság készséggel fogja pártolni a sörgyár kéréseit, ha előtte lesz majd legalább egy üzleti év eredménye és abból approximativ meg határozhatja, hogy mennyi az a mit közszégi adó, vámmentesség és behozatali illetékben elenged. Ez utóbbira nézve ugyanis részeseül kedvezményben a sörgyár, amennyiben egy régi helytartósági rendelet alapján a sörgyár csak 37-5 krajezár behozatali illetéket fizet hekoliterenként. Holott mások készer annyit, 75 kra tartoznak fizetni.

Valószínű, hogy a tanács is méltányolja majd a pénzügyi szakbizottság álláspontját.

— **A soproni irodalmi és művészeti kör** legközelebb tartandó estélyén, mint biztos forrásból értesülünk, Czeglédy Gyuláné, szül. Patzill Ella urnó, a jeles zongoraművész, gyásza miatt nem fog közreműködni. Egyik helybeli lap e híre eszerint téves.

— **Sopron városa a milléniumi kiállításán.** Szombaton délelőtt érkezett le a kormánytól a jövő évi kiállítás programja, a melyet már ismertettünk lapunkban. A program foglalja a törvényhatóságok bandériumainak díszmenetével is. A miniszter ama reményének ad a leiratban kifejezést, hogy Sopron városa is képviselheti magát a díszmenetben Felsőlitja a várost, hogy a czimerét, zászlóját mutassa be. Továbbiakban a miniszter kívánatosnak találja, hogy a város a milléniumi díszmenet módzatának megbeszélésére legközelebb már bizottságot küldjön ki.

— **A városi díjnokok memoranduma.** Idők ideje előtt nyújtottak be Sopron szab. kir. város díjnokai egy memorandumot, a melyben azt kérték a városi köztörvényhatósági bizottságtól, hogy soroztassanak be a tisztviselők klasszába segédhivatalnokoknak. A memorandumot szombaton délután dr. Printz Ferenc városi tanácsos elnökle alatt tartott ülésében tárgyalta a pénzügyi szakbizottság és azt határozta, hogy ez idő szerint érdemlegesen nem tárgyalhatja a memorandumot, hanem visszaküldi a tanácsnak azzal, hogy adja ezt ki a köz- és jogügyi bizottságnak, mivel a kérvénynek teljesítése új állások szervezését, illetőleg a Szervezési Szabályrendelet 33. §-ának megváltoztatását involválja; ennek előkészítésére pedig egyedül a köz- és jogügyi bizottság illetékes.

— **A színházkérdés.** A székesfehérvári soproni színészövetség színházaira beérkezett pályázatok sorsa felett valószínűleg a hét végén dönt a színhgyi bizottság. A döntő tárgyalás napja iránt Krétschy dr. már meg is kereste a színhgyi bizottság elnökét, Kánia József doktort.

— **A munka jutalma.** A buzgalmat és a kitarító munkát kívánta megjutalmazni a pénzügyi szakbizottság, a mikor on szombati ülésében azt határozta, hogy javasolja a tanácsnak, miszerint Paintner Arthur fogyasztási adóhivatali tisztviselőnek eddigi 800 forintos fizetését emeljék fel 1000 forintra.

— **Az egészségügyi biztos állás.** Azt a fölötté üdvös indítványt tárgyalta szombaton délután a pénzügyi szakbizottság, hogy meg kell teremteni az egészségügyi biztos állását. A szakbizottság szeretettel és jóindulattal foglalkozott a kérdéssel, épp azért nem inicitált ebben az ügyben semmit, hanem elfogadta dr. Bekk Gusztáv városi főorvosnak indítványát, miszerint várja be a bizottság az új főkapitány kinevezését, a kivel egyetemben ki fogja majd dolgozni az új állásra vonatkozó szabályzatot. Majd a kész szabályzat alapján fogja a pénzügyi bizottság megfogalmazni az állással járó dotációra vonatkozó javaslatát.

— **A vasárnapi késelés.** Sopronban a vasárnapi tyuk mellett most már vasárnaponként a rendes késelés is ott van a családok asztalán. Tegnap este 9 órakor a szélmalom-utca egyik bormérése volt a csinos céna színhelye, ahol ezúttal Tremmel gazdalegényt szurkálták össze sulyosan. A tettes ismeretlen.

— **A rendőrlégénység drágasági pótléka.** Drágasági pótlékot kért a rendőrlégénység, holott épp tavaly rendezték javadalmazásukat. Ez okból a pénzügyi szakbizottság, a mely a kérvényt tárgyalta, azt javasolta a tanácsnak, hogy ne szavazza meg a kért drágasági pótlékot. Azt nem ellenzi, hogy a legénység is anticzipative kapja a fizetését, de ez ügyben meg kell változtatni a Szervezési Szabályrendelet 123. §-át, mit első sorban a köz- és jogügyi bizottságnak kell letárgyalni.

— **Rablógyilkosság.** A mult hét péntekén megölve és kirabolva találták Kéthely és Felső-László között az országuton, a Répeze partjához közel a 61 éves Julasits Istvánt, a ki a rohonézi vásárról tért haza szülőfalujába, Kőhalomra. Julasitsot utközben érte az éjszaka és egy utonálló ütötte 10—12 torintjært. Hogy ki volt ez az utonálló, azt alaposan sejtí a csendőrség és hihető, hogy mihamarabb el is csipi.

— **A fertőszentmiklósi csendőrség szaporítása.** Azok a sajnálatos kihágások, a mik legutóbb Fertőszentmiklós közszeg lakosainak személyes vagyontöbbségét annyira veszélyeztették, arra bírták a járás főszolgabíróját, Guary Bélát, hogy javaslatot tegyen a csendőrség létszámának két taggal való szaporítása iránt.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, decz. 16. Ma csak formális ülést tartott a képviselőház, a melyben az elnök előterjesztette a főrendiház szombati ülésének határozatait. Majd bemutatta Latkóczynak Stomfán és Kőszeghynak Girálton kapott mandátumát.

Fejérváry báró, honvédelmi miniszter előterjesztette a katonai nyugdíj-törvény határainak kiszélesítése ügyében készített törvényjavaslatot. Ugyanezzel foglalkozott ma a bécsi képviselő ház is.

Pestmegye restaurációja.

Budapest, decz. 16. Ma restaurált Pestmegye. Beniczky Lajost választották egyhangulag alispánnak.

A magyarországi ruthének a királnál.

Becs, december 16. A király ma fogadta a magyarországi ruthének monstre-deputációját. A király állítólag a küldöttség tagjaival nem a legkegyesebben bánt.

Az özvegy trónörökösné utazása.

Becs, december 16. Stefánia főhercegné asszony, az özvegy trónörökösné ma Lichteneggbe utazott. Innét Münchenbe megy.

Az osztrák fegyvergyár vagyona.

Becs, december 16. Az osztrák fegyvergyár közgyűlése ma megállapította a tiszta nyereséget. Ez 264376 forint, a mely után a gyár 7 forint osztalékot juttat a részvényeseinek.

Budapest decz. 16. (G ab o n a t ö z s d e.) Bnzakinálát gyenge. Kereslet hiányos. Buzabehozatal csak néhány ezer mázsára rug. Arak szilárdak, irányzat nyugodt.

Más gyéren.	
Buza őszre	7.16—18
Buza tavaszra	6.89—91
Rozs tavaszra	6.20—22
Tengeri május-juniusra 1896.	4.47—48
Zab tavaszra	6.08—10
Repeze aug.—szeptemberre 1896	10.65—75

Időjárás: borus,

A magyar rész felelős szerkesztője:

Koór József.

Kiadó-tulajdonos: **Romwalter Alfréd**

An unsere Leser!

Verkleinerte Abbildung von „Lackowitz, Der kleine Brehm.“

Verkleinerte Abbildung des „Buch der Erfindungen“.

Von der Erwägung ausgehend, dass ein gutes Buch stets das **passendste Geschenk** ist und um unseren Lesern die Anschaffung eines solchen nach Möglichkeit zu erleichtern, haben wir für den hiesigen Platz und die Umgebung den

ausschliesslichen Alleinvertrieb

von **zwei äusserst gediegenen Geschenkwerken** übernommen und offerieren unseren Lesern **jedes einzelne** dieser beiden Prachtwerke als

Weihnachts-Prämie

statt des bisherigen Ladenpreises von je 6 fl. 50 kr. zu dem enorm billigen **Vorzugspreise** von

nur 2 fl. 50 kr.

Es handelt sich um die Werke:

Der kleine Brehm

Lebensbilder und Charakterzeichnungen aus dem gesammten Thierreich von

W. LACKOWITZ.

Lexikon-Format! Prachteinband!

(23 cm hoch, 18 cm breit, 6 cm stark)

ca. 1000 Seiten stark! ca. 400 Illustrationen!

➡ Holzfreies Papier! ➡

Ein fesselnderes, populärer gehaltenes Werk aus dem Gebiete der Thierkunde als dieses dürfte es kaum geben. Der elegant ausgestattete Prachtband wird durch den Reichthum seines Inhaltes und die eigenartige, unterhaltende Form der Darstellungsweise, die nirgends ermüdend und überall belehrend wirkt, sowie durch treffliche Illustrationen als Geschenk überall freudig begrüsst werden.

Buch der Erfindungen

herausgegeben von

Dr. HEINRICH SAMTER

unter Mitwirkung v. Reg.-Rath **Geitel**, Dr. **Kalckhof**, Dr. **Lubarsch**, Dr. **Plato**, Direktor **Speer**, Dr. **Stadthagen**, Dr. **Weitz** und Astronom **Witt**.

Lexikon-Format! Prachteinband!

(23 cm hoch, 18 cm breit und 6 cm stark.)

1027 Seiten stark! Über 500 Illustrationen!

➡ Holzfreies Papier! ➡

Dies Werk gibt dem Leser in populärer Darstellungsweise ein umfassendes Bild aus dem gewaltigen Reiche der Erfindungen auf allen Gebieten der modernen Wissenschaft und Technik. Für Jung und Alt ist dies prächtige Werk, das nicht nur eine belehrende, sondern auch eine mächtig fesselnde Lektüre bietet, als ein wahrer Schatz zu bezeichnen, der in knapper Form das enthält, was man sonst in bändereichen, kostspieligen Werken zerstreut findet.

Beide Werke eignen sich vortrefflich zu Geschenken für **Jung und Alt** und zählen nach Inhalt und Ausstattung zu den schönsten Gaben für den Weihnachtstisch.

Der voraussichtlich sehr grossen Nachfrage wegen bitten wir möglichst frühzeitig zu bestellen. Nach Auswärts kostet pro Expl. 40 kr. Porto und Verpackung, 2 Expl. beider oder eines der Werke machen noch ein 5 Kilo-Packet aus.

Wir bemerken nochmals, dass wir für hier und die Umgebung den **ausschliesslichen Alleinvertrieb** übernommen haben und beide Werke zum Vorzugspreise von **à fl. 2.50** nur allein durch uns zu beziehen sind.

Hochachtungsvoll

Die Expedition der „Oedb. Ztg.“

XXVIII
G
Preis: 6 A
Für Foto: Ganz
Für Auswärts: Directüber
Anser
Budap
schon in de
unserer M
theilnehmen,
Haupt- un
dort die B
Verhandlung
gleiches zu
sterpräsident
ster Lu f á
unterwegs,
Minister a
Ballplage z
seine Ansp
könne, daß
sche Einspr
Interessen
Je j é r v á
r á n y i we
in Wien
offiziösen M
den hochwic
an welchen
interessirt f
heit und im
entschieden
der andere
und allem S
bestimmunge
hezu derselb
erhalten ble
Zwar
heftige Sch
lich das D
reichs verich
men sind zu
geht diesen
finger u
und klerikal
die Federn
die politische
nicht nach i
Und n
Wien habe
Besserung d
tungs-Wirtf
gründlich a
lichen Geiste
fen des Kon
Politik ist
lofer brutale
wirklichen
Widerspruch
Wortführer
gesege sicher
teresse der
Weise nur
eigenen
keine friedli
ist und b